
Från mormonandgay.lds.org.

Varför används termen ”dragning till samma kön?” Varför inte bara ”gay”?

Dragning till samma kön avser känslomässig, fysisk, romantisk eller sexuell dragning till en person av samma kön. Om du upplever dragning till samma kön är det upp till dig om du vill använda en etikett med sexuell orientering för att beskriva dig själv. Hur som helst är dragning till samma kön en teknisk term för att beskriva upplevelsen utan att sätta en etikett. Den här webbplatsen använder den termen för att omfatta även dem som inte gärna vill påtvingas en etikett, inte för att förneka existensen av gay, lesbisk eller bisexuell identitet.

Varför tar webbplatsen inte upp könsdysfori eller transgender-frågor?

Många av de allmänna principer som tas upp på den här webbplatsen (till exempel vikten av inkluderande och vänlighet) gäller sista dagars heliga som upplever könsdysfori eller ser sig som transpersoner. Men dragning till samma kön och könsdysfori är helt olika saker. Till exempel kan de som upplever könsdysfori ibland också uppleva dragning till samma kön, och de flesta av dem som upplever dragning till samma kön önskar inte byta kön. Ur såväl psykologiskt som ledarperspektiv är de två olika.

Frågar du dig själv om du är gay?

Om du frågar dig själv om du är gay har du förmodligen upplevt dragning till samma kön och undrar hur du ska tolka de här känslorna. Sexuella känslor är komplexa och formas av många faktorer. En romantisk, känslomässig eller sexuell dragning kan signalera sexuell orientering, men du bör inte automatiskt anta att det är så. Sexuella känslor kan vara flyktiga och föränderliga. Om du funderar över detta bör du inte känna dig pressad eller tvingad att dra slutsatser om din sexualitet.

Ord har olika betydelser för olika människor, och ett ords definition kan förändras under en livstid. Vad innebär ordet *gay* för dig? Är det ett känsla? en identitet? en livsstil? Användningen av ordet *gay* har förändrats i takt med att samhälle och kultur förändrats. Att identifiera sig som gay kan innebära att du känner dragning till samma kön men väljer att inte agera efter de känslorna. Eller så kan den här etiketten beskriva hur du uttrycker dig känslomässigt, fysiskt, sexuellt eller politiskt. Om du undrar vad någon menar när de säger ”jag är gay”, så fråga bara.

Bör jag komma ut?

För en del människor kan hemlighållandet av dragning till samma kön resultera i skam eller en negativ inre dialog. Att berätta om sina känslor för någon man litar på kan vara befriande och helande. Men en del önskar att de hade väntat längre eller åtminstone begränsat antalet personer för vilka de berättat om sina känslor. Det beslutet bör inte fattas för att man känner sig pressad att

”komma ut” offentligt eller öppet förklara sig gay. Om du beslutar att avslöja dina känslor av dragning till samma kön bör du under bön begrunda vem du vill berätta det för och hur du ska berätta om den här aspekten av din jordiska upplevelse.

Om du väljer att berätta om dina upplevelser av dragning till samma kön eller öppet identifiera dig som gay, bör du få stöd och behandlas med vänlighet och respekt, både hemma och i kyrkan. Vi behöver alla ha tålamod med varandra medan vi kommer underfund med saker och ting.

Som medlemmar i kyrkan har vi alla ett ansvar att skapa en stödjande och kärleksfull miljö för alla våra bröder och systrar. Ett sådant stödnätverk gör det mycket lättare för oss att leva efter evangeliet och söka Anden medan vi färdas genom varje del av jordelivet.

Hur kan jag prata med mina föräldrar eller min biskop om dragning till samma kön?

Om det känns bra att prata med en förälder, en annan familjemedlem eller ledare i kyrkan, ta gärna upp dina känslor med dem. Hjälプ dem förstå vad du går igenom så att de kan visa kärlek och stöd. Om de inte förstår hur du upplever det, be dem läsa igenom artiklarna på den här webbplatsen. Det här är kanske inget lätt samtal att inleda, men det är viktigt att få igång en dialog. Var tålmodig med människor omkring dig, och kom ihåg att ni alla lär er tillsammans. Om de du älskar har svårt att förstå eller att stötta dig, kanske de behöver din hjälp. Behandla dina föräldrar med samma vänlighet och respekt som du hoppas att de ska visa dig. Den här webbplatsen är till för att hjälpa oss bättre förstå dragning till samma kön ur evangeliets perspektiv.

Om jag är tillräckligt trofast, försvinner dragningen då?

Styrkan i din dragning till samma kön är inget mått på din trofasthet. Många människor ber i årtal och gör allt de kan för att vara lydiga, men finner att de ändå känner dragning till samma kön. Dragning till samma kön upplevs olika starkt och är inte samma för alla. En del dras till båda könen och andra dras enbart till samma kön. För en del människor kan dragningen till samma kön, eller åtminstone känslornas intensitet, minska med tiden. I vilket fall som helst bör föräldrar eller ledare inte förvänta sig eller kräva en förändring av dragningen.

Hur intensiv dragningen till samma kön är, kan vi kanske inte styra. Men, vi kan välja hur vi ska handla. Att fråga Herren vad du kan lära av den här upplevelsen och hur det kan bli till styrka för dig, kan fokusera din tro på ett resultat som du kan styra. Att du överlämnar ditt liv till Gud är en viktig troshandling som ger dig stora välsignelser nu och än större välsignelser i den tillkommande världen.

Kommer kyrkan att någonsin ändra sin lära och sanktionera samkönade äktenskap?

Läran om äktenskapet mellan en man och en kvinna är central i Guds plan. Den är en väsentlig del av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heligas lära och kommer inte att ändras:

”Kyrkan framhäver den doktrinära principen, grundad på skriften, att äktenskapet mellan en man och en kvinna har en central roll i Guds plan för hans barns eviga bestämmelse.

Sexuellt umgänge är tillbörligt endast mellan en man och en kvinna som är lagligt vigda som man och hustru. Alla andra sexuella relationer, också mellan personer av samma kön, är syndiga och underminerar familjens gudomligt skapade institution. Kyrkan bekräftar i enlighet därmed äktenskapet som den lagliga föreningen mellan en man och en kvinna.” (se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning*, 21.4.10).